

O PERSPECTIVĂ BIBLICĂ ASUPRA SCHIMBĂRII

A. Schimbarea în bine (Dumnezeu, oamenii și scenariul prezent)

1. Atributele necomunicabile ale lui Dumnezeu nu se schimbă

„Căci **Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb**; de aceea voi, copii ai lui Iacov, nați fost nimiciți.“ (Maleahi 3:6)

„Tu, însă, **rămâi Același** și anii Tăi nu se vor sfârși.“ (Psalmul 102:27)

„...orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit sunt de sus, pogorându-se de la **Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.**“ (Iacov 1:17)

Un studiu tematic al Scripturii prin întreg Vechiul Testament (Psalmul 102:27, etc.) și Noul Testament (Evrei 1:10-12, Iacov 1:17, etc.) revelează faptul că atributele netransferabile ale lui Dumnezeu (veșnicia, omni-prezența, onnipotența și omnișcența) sunt imutabile adică rămân același.

2. Atributele transferabile ale lui Dumnezeu rămân aceleași

„Odată ce **am jurat** pe sfințenia Mea, **nu-l voi minți** pe David!“ (Psalmul 89:35)

„...Căci cerurile se vor risipi ca fumul, pământul se va învechi ca o haină, iar cei ce trăiesc pe el vor muri ca țânțarii. **Mântuirea Mea însă va dăinui pururi și dreptatea Mea nu va avea sfârșit.**“ (Isaia 51:6)

„Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar **dragostea Mea statornică** nu se va îndepărta de la tine și **legământul Meu de pace nu se va clătina**, zice Domnul, Cel Ce se îndură de tine.“ (Isaia 54:10)

Trăsăturile de caracter comunicabile ale lui Dumnezeu (sfințenia, dragostea, dreptatea, loialitatea și fidelitatea față de legământul Lui etc., vezi Isaia 51:6, Ieremia 31:3, Maleahi 3:6, Evrei 6:7, etc.) și hotărârea Lui (Psalmul 89:35, Isaia 54:10 etc.) de a-Și împlini promisiunile stipulate în legământul Lui cu Adam, Noe, Avraam, Isaac, Iacov, David, Poporul Israel și Biserica Lui nu se schimbă.

3. Scopul Lui Dumnezeu cu omenirea și planului Lui nu se schimbă

„Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: «**Fiți roditori și înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; domniți** peste peștii mării, peste păsările cerului și peste toate viețuitoarele care mișună pe pământ!»“ (Geneza 1:28)

„Domnul îi zisese lui Avram: «Ieși din țara ta, dintre rudeniile tale și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta! Te voi face un neam mare și te voi binecuvânta; voi face numele tău mare, iar tu vei fi o binecuvântare. Îi voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, dar îl voi blestema pe cel ce te va blestema. **Prin tine vor fi binecuvântate toate familiile pământului!**»“ (Geneza 12:1-3)

„Cel pentru Care și prin Care sunt toate a considerat potrivit ca, **pentru a duce mulți fii la slavă**, să-L desăvârșească prin suferințe pe Autorul mântuirii lor.” (Evrei 2:10)

„Tu ești vrednic să iei sulul și să-i rupi sigiliile, pentru că ai fost înjunghiat și prin sângele Tău **ai răscumpărat pentru Dumnezeu oameni din orice seminție, limbă, popor și neam.**” (Apocalipsa 5:9)

Un studiu tematic al Scripturii revelează faptul că scopul și planul lui Dumnezeu cu omenirea și cu aleșii Lui nu se schimbă (Geneza 1:28, 12:1-3, Ezechiel 7:13, Evrei 2:10, Apocalipsa 5:9, etc.).

Implicație: scopul pentru care a creat Dumnezeu prima familie, scopul care dă sens, semnificație și valoare primei familii și din care decurge misiunea ei, misiunea descendenților ei și misiunea lui Dumnezeu rămâne același.

4. Strategia lui Dumnezeu se poate schimba și se schimbă

„Dumnezeu s-a uitat la tot ce a făcut și **toate erau foarte bune.** A fost o seară și a fost o dimineată: ziua a șasea.” (Geneza 1:31)

„Domnul a văzut că **răutatea omului era mare** pe pământ și că **fiecare înclinație a gândurilor din mintea lui era tot timpul numai înspre rău.** Domnului **l-a părut rău** că l-a făcut pe om pe pământ și **s-a întristat în inima Lui.** El a zis: «**Îl voi șterge de pe fața pământului pe omul pe care l-am creat, atât pe el, cât și vitele, animalele mici și păsările cerului, pentru că îmi pare rău că le-am făcut.**». Dar Noe a găsit har înaintea Domnului.” (Geneza 6:5-8)

„Isus le-a răspuns: «Din pricina împietririi inimilor voastre **a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele, dar de la început n-a fost așa.**».” (Matei 19:8)

„Dumnezeu a văzut faptele lor și cum se întorceau ei de la calea lor cea rea. Atunci **Dumnezeu s-a căit de răul pe care zisese că li-l va face și nu l-a mai făcut.**” (Iona 3:10)

În anumite situații, până și Dumnezeu își schimbă sentimentele, regretând (Geneza 6:6), căindu-Se, își schimbă părerea cu privire la omul creat de El și la omenire (Geneza 1:31 cf. Geneza 6:5-8), își schimbă atitudinea, decretând o excepție de la legea cu privire la divorț (Geneza 2:24 cf. Matei 19:8), și strategia, nepedepsindu-i pe cei pe care a promis că îi va pedepsi (Iona 3:1-4, 10), prelungind durata vieții lui Ezechia, chiar dacă inițial l-a anunțat că va muri (2 Împărați 20:1, 5-7) etc.

5. Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, este desăvârșit în spațiu și timp

„Chiar dacă era Fiu, a învățat să asculte prin ceea ce a suferit și, **fiind făcut desăvârșit**, a devenit sursa unei mântuiri veșnice pentru toți cei care ascultă de El...” (Evrei 5:8-9, YLT)

Versetele 8 și 9 din Evrei confirmă atât neutralitatea morală a suferinței, cât și existența unui anumit gen de schimbare a lui Dumnezeu în Cristos, în vederea împlinirii scopului Său cu ființele umane schimbătoare.

Fără să examinăm aici detaliile și limitați fiind de limbajul antropomorf inevitabil când vorbim despre Dumnezeu, observăm că, înainte de a face posibilă mântuirea păcătoșilor sau ca să o poată face posibilă, Isus Însuși a fost făcut desăvârșit prin

suferință, fapt care implică dacă nu chiar presupune schimbare (Evrei 5:8-9, YLT, NTLR).

6. Dumnezeu schimbă răul în bine, blestemul în binecuvântare

„Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău, **dar Dumnezeu a schimbat răul în bine**, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume să scape viața unui popor în mare număr.” (Geneza 50:20)

„Dar Domnul, Dumnezeul tău, n-a voit să asculte pe Balaam și **Domnul, Dumnezeul tău, a schimbat blestemul acela în binecuvântare**, pentru că tu ești iubit de Domnul, Dumnezeul tău.” (Deuteronom 23:5)

În funcție de intențiile și planurile Sale, Dumnezeu schimbă uneori în bine ceea ce este evident rău: intențiile, vorbele, blestemele, faptele oamenilor: vânzarea, trădarea etc. (Geneza 37:20, 50:20, Deuteronom 23:5, etc.)

7. Omul poate fi schimbat de Dumnezeu și se poate schimba

„Te sădisem ca o vie minunată și de cel mai bun soi. Cum **te-ai schimbat și te-ai prefăcut într-o coardă de viță sălbatică?**” (Ieremia 2:21)

„Duhul Domnului va veni peste tine, vei profeți împreună cu ei și vei fi **preschimbat (TRANSFORMAT)** într-un alt om... De îndată ce Saul s-a întors cu spatele ca să se despartă de Samuel, Dumnezeu **i-a dat o altă inimă (SCHIMBAT INIMA)** și toate semnele acestea s-au împlinit în acea zi.” (1 Samuel 10:6, 9)

„Și-a schimbat vreodată un popor dumnezeii, măcar că ei nu sunt dumnezei? Dar **poporul Meu și-a schimbat Slava** cu ceva care nu este de niciun ajutor!” (Ieremia 2:11)

„Oamenii aceia se așteptau să-l vadă umflându-se sau căzând deodată mort, dar, după ce au așteptat mult și au văzut că nu i se întâmplă niciun rău, **și-au schimbat părerea și ziceau că este un zeu.**” (Faptele Apostolilor 28:6)

Oamenii pot fi schimbați (Exodul 9:12, 1 Samuel 10:6, 1 Corinteni 15:52) de Dumnezeu sau transformați (1 Samuel 10:9, 2 Corinteni 3:18) și au capacitatea de a se schimba și de a refuza schimbarea în bine sau de a se împietri/fosiliza (Romani 1:17).

Ei își pot schimba în bine sau în rău presupuzițiile, gândurile, emoțiile, valorile, credința, dumnezeii, convingerile, dorințele, vorbele, atitudinea, natura, identitatea, starea, înfățișarea, deprinderile, obiceiurile și comportamentul și modul în care se raportează la Dumnezeu.

În timp ce schimbarea în rău este „naturală”, fiind asociată cu disprețul sau abuzul harului și cu tăgăduirea sau respingerea singurului Dumnezeu adevărat (Iuda 1:4), schimbarea în bine de durată este asociată intim cu apropierea și temerea de Dumnezeu (Psalmul 55:19) și este posibilă doar pentru omul regenerat (posse non peccare).

8. Dumnezeu este singurul care poate schimba vremurile

„**El schimbă vremurile și împrejurările**; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți!” (Daniel 2:21)

„**El a schimbat marea în uscat** de au traversat râul cu piciorul! Deci să ne bucurăm în El!” (*Psalmul* 66:6)

„În adevăr, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dărâma locașul acesta și **va schimba obiceiurile**, pe care ni le-a dat Moise.” (Faptele Apostolilor 6:14)

Dumnezeu este Cel care poate interveni și schimba și schimbă atât întreaga Sa creație (Psalmul 66:6, 102:26), cât și vremurile și împrejurările. (Daniel 2:21 etc.)

B. Schimbarea în bine necesită schimbarea minții (în special a inimii omului (intelectul, afectivul și voința))

„Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că fiecare **încalca a gândurilor din mintea lui era tot timpul numai înspre rău**... Dar Noe a găsit har înaintea Domnului.” (Geneza 6:5, 8)

„Însă Ezechia nu a răsplătit binefacerea primită, deoarece **i s-a îngâmfat inima**.” (2 Cronici 32:25)

„Poporul acesta însă are **o inimă încăpățânată și răzvrătită**. Ei Mi-au întors spatele și au plecat.” (Ieremia 5:23)

„**Inima este mai înșelătoare decât toate lucrurile și este fără vindecare**. Cine poate să o cunoască?” (Ieremia 17:9)

„Căci **din inimă ies gândurile rele**, crimele, adulterele, curviile, furturile, mărturiile mincinoase și blasfemiile.” (Matei 15:19)

„Dar, din cauza **încăpățânării tale și a inimii tale care nu vrea să se pocăiască**, îți aduni o comoară de mânie în ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu.” (Romani 2:5)

În timp ce mintea continuă să ne mintă și inima omului să rămână împietrită (Matei 13:15, Romani 2:5), nespun de rea și deznădăjduit de înșelătoare (Ieremia 17:9), nașterea din nou plasează ucenicului lui Isus pe traseul schimbării în bine a inimii (2 Corinteni 3:18) prin crucificarea sau mortificarea firii păcătoase (Coloseni 3:5, Galateni 2:20) și însușirea firii dumnezeiești (2 Petru 1:4) sau cultivarea naturii divine (Romani 6:13) în baza lucrării Duhului Sfânt (Romani 8:2), în contextul cultivării unei relații zilnice progresive cu Dumnezeu.

C. Schimbarea în bine este posibilă

Într-un articol intitulat Doctrina lui Augustin cu privire la robia voinței (Augustine's Doctrine of the Bondage of the Will – făcut cu italice), Augustin prezintă patru stări, derivate din Scriptură, care definesc relația dintre om și păcat. În perioada prelapsariană sau perioada inocenței, Adam (a) putea să păcătuiască sau să nu păcătuiască (posse peccare, posse non peccare). După neascultarea lui Adam, ființa umană sau omul firesc a intrat într-o stare în care (b) nu poate să nu păcătuiască (non posse non peccare); omul regenerat sau născut din nou (c) poate să nu păcătuiască (posse non peccare); iar omul glorificat (d) nu mai poate să păcătuiască (non posse peccare).

Augustin afirmă că, în urma neascultării lui Adam, omenirea nu mai poate să nu păcătuiască (non posse non peccare), deoarece și-a pierdut libertatea de a nu păcătui. În timp ce omul nu este constrâns să păcătuiască, el nu este însă liber de necesitatea de a păcătui, adică omul păcătuiește datorită necesității de a păcătui datorată corupției naturii.

(<https://www.monergism.com/thethreshold/articles/onsite/augustinewill.html>)

Conform lui Augustin, în timp ce, în perioada inocenței, prima familie avea voința liberă pentru a se schimba în bine sau în rău, după neascultarea lui Adam, datorită corupției firii, voința omenirii nu mai este liberă să se schimbe în bine. În plus, susține Augustin, omul neregenerat nu poate să nu se schimbe în rău (non posse non peccare).

Conform lui Pavel (Romani 5:14, 17), acest adevăr a planat peste întreaga omenire, de la neascultarea primului Adam până la gestul sacrificial de ascultare până la moarte și încă moarte pe cruce al Celui de-al doilea Adam.

D. Asumarea responsabilităților esențiale în vederea schimbării în bine

D.1. Soluția: ce face Dumnezeu

„Eu, Domnul, **cercetez inima și încerc adâncul ființei**, ca să dau fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui.” (Ieremia 17:10)

„**Le voi da o inimă ca să Mă cunoască**, căci Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, căci se vor întoarce la Mine din toată inima lor.” (Ieremia 24:7)

„Căci **legea Duhului vieții în Cristos Isus te-a eliberat** de legea păcatului și a morții.” (Romani 8:2)

„**El va schimba trupul stării noastre smerite** și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.” (Filipeni 3:21)

Dumnezeu cercetează inimile oamenilor (Ieremia 17:10, Psalmul 139:23), le acceptă inima ca să se poată apropia de El (Ieremia 30:21), le dă o inimă nouă (Ieremia 24:7), neîmpărțită (Ieremia 32:39), ca să se întoarcă la El din toată inima (Ieremia 30:21), îi eliberează (Romani 8:2), îi va schimba (1 Corinteni 15:51) și le va schimba destinul (Psalmul 139:24).

D.2. Soluția: ce face omul

„**Ezechia s-a smerit de îngâmfare** sa, împreună cu locuitorii Ierusalimului, astfel încât mânia Domnului nu a venit peste ei în vremea lui...” (2 Cronici 32:26)

„**Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău**, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.” (Deuteronom 6:5)

„**Ezra se hotărâse în inima lui** să cerceteze Legea Domnului, să o împlinească și să învețe pe Israel poruncile și hotărârile ei.” (Ezra 7:10)

„Prin urmare, vă îndemn fraților ... să **vă aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu ... Nu vă conformați** acestui veac, ci **lăsați-vă transformați** prin reînnoirea gândirii voastre...” (Romani 12:1-2)

„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, **îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.**” (Coloseni 3:12)

„**Să nu părăsim adunarea noastră**, cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” (Evrei 10:25)

Ca să mă pot schimba sau ca să pot fi schimbat, trebuie să mă smeresc înaintea lui Dumnezeu (2 Cronici 32:25-26), să ascult îndemnul inimii și să Îl caut pe Dumnezeu (Psalmul 27:8), să mă apropii de Dumnezeu (Iacob 4:8, Ieremia 29:13), să mă aplec spre înțelepciunea divină și să mă tem de El, (Deuteronom 10:20, Psalmul 111:10), să Îl iubesc pe Dumnezeu (Psalmul 18:1) din toată inima mea (Deuteronom 6:5, Ieremia 24:7), să iau decizia mă întorc la Dumnezeu și să nu mai păcătuiesc (Psalmul 17:3-5), să îmi răstignesc firea (Galateni 5:24), să Îl caut continuu (Deuteronom 4:29), să îmi curăț inima de gânduri necurate și nelegiuite (Ieremia 4:14), să ascult de Dumnezeu și să împlinesc Cuvântul Lui (Iacov 1:19-25), să contemp lu asupra slavei lui Dumnezeu (2 Corintieni 3:18), să apelez la Cel ce îmi poate schimba inima (Psalmul 139:23-24), să fiu deschis la șoapta Duhului Sfânt, să îmi aduc trupul ca jertfă, să nu mă conformez acestui veac și să mă las transformat prin înnoirea gândirii (Romani 12:1-2) împreună cu alții care caută fața Lui, să îmi însușesc calitățile noii identități (Coloseni 3:12), să mă întâlnesc regulat cu aleșii Domnului (Evrei 10:25), să împărtășesc cu alții (Psalmul 9:14) caracterul (Psalmul 71:24) și motivele de laudă la adresa Domnului, să îmbrățișez scopul Lui pentru mine și misiunea Lui (Matei 11:29)!

IDENTIFICAREA UNOR PRINCIPII BIBLICE CARE GUVERNEAZĂ SCHIMBAREA ÎN BINE

Scopul existenței Bisericii este glorificarea lui Dumnezeu și lărgirea Împărăției Lui! (Romani 11:36, 14:11, Evrei 2:10)

Misiunea Bisericii este formarea de ucenici care să iubească, să gândească, să vorbească și să trăiască la fel ca Domnul Isus Cristos (Matei 28:18-20)

Strategia Bisericii este multiplicarea ucenicilor care formează ucenici, care formează ucenici, care formează ucenici... (2 Timotei 2:20)

Obiectivele uceniciei biblice sunt evanghelizarea celor pierduți, formarea (stabilizarea, maturizarea și echiparea) urmașilor lui Cristos, a oamenilor după inima lui Dumnezeu, în vederea trăirii vieții creștine echilibrate și a slujirii lui Dumnezeu (glorificarea Lui și lărgirea Împărăției Lui) în baza caracterului, chemării, pasiunii, înzestrării și competențelor lor.

Ucenicia este procesul relațional dezvoltat între un slujitor matur (experimentat) al lui Cristos și unul sau mai mulți ucenici ai lui Cristos, proces prin care fiecare participant în acest proces se schimbă și este schimbat după chipul lui Cristos și echipat pentru trăire și slujire, cu ajutorul expunerii individuale și colective, inductive, interactive, experiențiale și transformatoare la întreg Sfatul lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt, în vâltoarea vieții, în cadrul unei comunități de urmași ai lui Cristos integrați și implicați în viața și misiunea unei biserici locale.

În urma efortului de înțelegere a problemei ființei umane, în baza unui studiu biblic înductiv, se pot articula câteva principii identificate care trebuie să stea la baza uceniciei biblice:

1. Nașterea din nou este crucială lansării cuiva în procesul uceniciei creștine

„Să nu te miri că ți-am spus: «**Trebuie să fiți născuți din nou!**»” (Ioan 3:7, NTLR)

*Atât ucenicii care se implică într-o relație de ucenicie de la om la om sau într-un grup mic, cât și slujitorii maturi care ajută la formarea lor ca ucenici ai lui Cristos **trebuie să fie născuți din nou** (Ioan 3:7).*

2. Ucenicia biblică trebuie practică în baza unei programe biblice

„Până voi veni, **ia seama bine** la citire, la îndemnare și **la învățătura** pe care o dai altora.” (1 Timotei 4:13)

„Stăpânul lui a lăudat pe ispravnicul nedrept, pentru că **lucruse înțelepțește**. Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor, sunt mai înțelepți decât fiii luminii.” (Luca 16:8)

„Socrul lui Moise i-a zis: «**Ce faci tu nu este bine**. Te istovești singur și vei istovi și poporul acesta, care este cu tine, căci lucrul este mai presus de puterile tale și nu-l vei putea face singur. Acum ascultă glasul meu; am să-ți dau un sfat, și Dumnezeu va fi cu tine! Fii tălmăciul poporului înaintea lui Dumnezeu și du pricinile înaintea lui Dumnezeu. Învață-i poruncile și legile și arată-le calea pe care trebuie s-o urmeze și ce trebuie să facă.» Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece. Ei să judece poporul în tot timpul; să aducă înaintea ta toate pricinile însemnate, iar

pricinile cele mai mici, să le judece ei înșiși. În felul acesta, îți vei ușura sarcina, căci o vor purta și ei împreună cu tine. Dacă vei face lucrul acesta și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față lucrurilor, și tot poporul acesta va ajunge fericit la locul lui.» (Exod 18:17-23)

*Este imperativ ca ucenicia biblică să aibă loc în baza unei **programe înrădăcinate în Scriptură**, (sănătoasă teologic și circumscrisă perspectivei antropologiei creștine asupra creației, neascultării, răscumpărării (1 Timotei 4:13), **informată de principiile și de cele mai eficiente practici educaționale** (Luca 16:8) și **de înțelepciunea acumulată timp de milenii a omului neregenerat**. (Exod 18:13-27)*

3. Tratând inima omului, procesul de ucenicie trebuie să pregătească ucenicii pentru a experimenta schimbarea holistică în bine

„Inima este **mai înșelătoare decât toate lucrurile și este fără vindecare**. Cine poate să o cunoască?” (Ieremia 17:9)

„Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.” (1 Tesaloniceni 5:23)

*Este esențial ca procesul de ucenicie să pregătească ucenicii **pentru a trăi și comunica zilnic Evanghelia**, prin cuvânt și faptă, individual, în familie, în biserică și în comunitatea necreștină în care conviețuiesc, **adresând inima omului** (Ieremia 17:9) și **urmărind schimbarea holistică în bine**: trup, suflet și duh (1 Tesaloniceni 5:23).*

4. Expunerea la Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să aibă loc într-un proces transformator sub călăuzirea Duhului Sfânt

„Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea este așa.” (Faptele Apostolilor 17:11)

„Cum își va ține tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău. Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale.” (Psalmul 119:9-10)

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.” (Ioan 16:13)

*Expunerea individuală eficientă la Cuvântul lui Dumnezeu **trebuie să aibă loc zilnic într-un proces inductiv, interactiv** (în grup mic și în întreaga comunitate de ucenici a unei biserici locale), (Faptele Apostolilor 17:11), **experiențial, practic și transformator** (Psalmul 119:9), **într-un spirit de dependență față de Dumnezeu prin rugăciune, meditație** (Psalmul 119:10) și **sub călăuzirea Duhului Sfânt** (Ioan 16:13)*

5. Interacțiunea cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu alți credincioși trebuie să urmărească schimbarea inimii și a comportamentului ucenicilor

„Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! 24 Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!” (Psalmul 139:23-24)

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” (Romani 12:1-2)

„Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.” (Matei 5:48)

*Interacțiunea cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu alți frați și surori trebuie să faciliteze, în primul rând, **schimbarea inimii** (Psalmul 139:23-24) și **conformarea** gândirii, presupuzițiilor, valorilor, convingerilor (Romani 12:1-2), caracterului, aptitudinilor, perspectivei și comportamentului ucenicilor **la** valorile, perspectiva și practicile Domnului Isus și ale apostolilor Lui (Matei 5:48).*

6. Ucenicul trebuie să își evalueze constant roadele interacțiunii cu Cuvântul lui Dumnezeu și să fie evaluat

„Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.” (2 Corinteni 13:5)

„...ci, credincioși (**comunicând adevărul**) adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.” (Efeseni 4:15)

*Este esențial ca ucenicul lui Isus **să își evalueze roadele** interacțiunii individuale, în grup mic, în plen și în vârtoarea vieții cu Cuvântul lui Dumnezeu prin prezența Duhului Sfânt (2 Corinteni 13:5), **să fie evaluat de cei din jur** printr-un feedback constructiv (Efeseni 4:15) și de slujitorul matur care facilitează formarea lui (Apocalipsa 3), **în vederea implementării schimbărilor necesare** la nivelul inimii, gândirii, perspectivei, caracterului și comportamentului*

7. Este important ca procesul de ucenicie să conțină o componentă dedicată stabilizării în credință

„Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind **în rădăcinați și zidiți** în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.” (Coloseni 2:7)

*Pe de o parte, este critic ca procesul de ucenicie sistematic inductiv, interactiv, experiențial și transformator să conțină o componentă **limitată în timp și conținut**, dedicată **stabilizării în credință** (Coloseni 2:7).*

8. Este important ca procesul de ucenicie să conțină și o componentă continuă de formare, în contextul întregului plan al lui Dumnezeu

„De aceea, **să lăsăm adevărurile începătoare** ale lui Hristos și să mergem spre **cele desăvârșite**, fără să mai punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu.” (Evrei 6:1)

„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.” (Faptele Apostolilor 20:27)

*Pe de altă parte, este important ca procesul de ucenicie să conțină o componentă dedicată **formării continue** (Evrei 6:1), (nu e pleonasm?), care să permită implicarea urmașilor lui Isus să asimileze **întregului plan al lui Dumnezeu** (Faptele Apostolilor 20:27).*

9. Este esențial ca procesul de ucenicie să fie inaugurat cu un legământ

„Au făcut legământ să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, din toată inima și din tot sufletul lor...” (2 Cronici 15:12)

„Ți s-a arătat, omule, ce este bine! Și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” (Mica 6:8)

*Procesul de ucenicie ar trebui să fie inaugurat cu **un legământ** făcut înaintea Domnului de către fiecare ucenic cu slujitorul matur care îi facilitează formarea și chiar de către slujitorii bisericii cu membrii bisericii (2 Cronici 15:12) care se devotază **să Îl ia pe Dumnezeu în serios, să își ia aproapele în serios și să nu se ia pe ei înșiși prea în serios** (Mica 6:8).*

10. Procesul de ucenicie trebuie evaluat formativ și sumativ

„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur: «Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi, că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit mincinoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut, pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești. Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.»” (Apocalipsa 2:1-6)

Când Fiul Omului va veni în slava Sa, împreună cu toți îngerii, atunci El Se va așeza pe tronul slavei Sale și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții așa cum desparte păstorul oile de capre și va pune oile să stea la dreapta Lui, iar caprele, la stânga. - Matei 25:31-33

Apoi Împăratul le va zice celor din dreapta Lui: – Veniți, binecuvântații Tatălui Meu; moșteniți Împărăția care a fost pregătită pentru voi de la întemeierea lumii! Căci Mi-a fost foame și Mi-ați dat să mănânc, Mi-a fost sete și Mi-ați dat să beau, am fost străin și M-ați primit între voi, am fost gol și M-ați îmbrăcat, am fost bolnav și M-ați vizitat, am fost în închisoare și ați venit pe la Mine. - Matei 25: 34-36

Apoi le va zice celor din stânga: – Plecați de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit pentru diavolul și pentru îngerii lui! Căci Mi-a fost foame și nu Mi-ați dat să mănânc, Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau, - Matei 25:41-42

*Nu în ultimul rând, procesul de ucenicie se cade a fi **evaluat formativ și sumativ** în vederea implementării schimbărilor, în așa fel încât biserica lui Cristos să își împlinească menirea de a-L glorifica pe Dumnezeu și a lărgi Împărăția Lui, ființând și misionând „ritmic, lejer, eficient și grațios” sub conducerea lui Isus Cristos (Efeseni 4:11-16).*